

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 czerwca 1967 r.

w sprawie określenia terminu podania prezydiom rad narodowych liczb ławników na kadencję 1968—1970 r.

Na podstawie art. 10 ust. 4 i art. 22 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w sądach powszechnych (Dz. U. Nr 54, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezesi sądów wojewódzkich i okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych podadzą prezydiom właściwych rad narodowych w terminie do dnia 1 lipca 1967 r. liczby ławni-

ków określone przez nich zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o ławnikach ludowych w sądach powszechnych (Dz. U. Nr 54, poz. 309).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

156

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 3 czerwca 1967 r.

w sprawie upoważnienia Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie do legalizacji dawkomierzy użytkowych terapeutycznych promieniowania X i gamma.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Instytut Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie, zwany dalej „Instytutem”, do legalizacji dawkomierzy użytkowych terapeutycznych promieniowania X i gamma, wymienionych pod lp. 108 załącznika nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 5 października 1966 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (Monitor Polski Nr 58, poz. 282).

§ 2. Właściwość miejscowa Instytutu w zakresie legalizacji narzędzi pomiarowych wymienionych w § 1 obejmuje:

- 1) Centrali Instytutu w Warszawie — m. st. Warszawę, m. Łódź oraz województwa: białostockie, bydgoskie, gdańskie, koszalińskie, lubelskie, łódzkie, olsztyńskie i warszawskie;

- 2) Oddziału Instytutu w Krakowie — m. Kraków oraz województwa: kieleckie, krakowskie i rzeszowskie,

- 3) Oddziału Instytutu w Gliwicach — m. Poznań, m. Wrocław oraz województwa: katowickie, opolskie, poznańskie, szczecińskie, wrocławskie i zielonogórskie.

§ 3. Instytut dokonywać będzie legalizacji narzędzi pomiarowych wymienionych w § 1 w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) i wydanymi na jej podstawie przepisami.

§ 4. Nadzór i kontrolę nad czynnościami legalizacyjnymi Instytutu sprawuje Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 5. Od decyzji Instytutu w sprawach związanych z legalizacją narzędzi pomiarowych, wymienionych w § 1, przysługuje odwołanie do Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: *Z. Ostrowski*

157

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1967 r.

zmieniająca instrukcję w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203), w związku z § 38 ust. 2 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad

i trybu kontroli funduszu plac przedsiębiorstw uspołecznionych, wykonywanej przez banki (Monitor Polski z 1962 r. Nr 29, poz. 123, z 1963 r. Nr 33, poz. 168, z 1964 r. Nr 32, poz. 138 i Nr 58, poz. 275), w związku z uchwałą nr 131 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębior-

stwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 139) oraz § 1 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz pracowników zajmujących kierownicze stanowiska na budowach, ustala się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 15 października 1964 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych (Monitor Polski Nr 81, poz. 385) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 2 cz. AI pkt 1 lit. b) oraz cz. AII pkt 1 lit. b) dodaje się zdanie:
„wyodrębnia się w ramach funduszu premiowego robotników dodatkowy fundusz premiowy na szczególnie ważne budowle, objęte wykazem Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych”;
- 2) w § 2 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Osobowy fundusz płac pracowników umysłowych planuje się w ramach kwoty osobowego funduszu płac przyznanej przedsiębiorstwu.”;
- 3) w § 2 ust. 8 na końcu dodaje się zdanie:
„Jeżeli ani inwestor, ani przedsiębiorstwo budowlano-montażowe nie ujęło planami funduszu płac środków na prace rozruchowe, bank wypłaca środki na ten cel na podstawie preliminarza.”;
- 4) w § 2 ust. 9:
a) dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:
„3) wynagrodzenia związane z rozwojem wynalazczości i ruchu racjonalizatorskiego”;
b) dotychczasowy pkt 3 otrzymuje oznaczenie pkt 4;
- 5) w § 6 ust. 7 na końcu skreśla się kropkę oraz dodaje wyrazy „oraz wynagrodzeń związanych z rozwojem wynalazczości i ruchu racjonalizatorskiego.”;
- 6) w § 7 ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) roczne wielkości (z podziałem na kwartały) funduszu płac.”;

- 7) w § 7 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Plan funduszu premiowego robotników nie podlega przeliczeniu w zależności od stopnia wykonania zadań.”;
- 8) w § 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Oszczędności na funduszu premiowym robotników nie mają wpływu na rozliczenie osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa.”;
- 9) w § 9:
a) skreśla się ust. 1.
b) ust. 2 i 3 otrzymują kolejną numerację 1 i 2.
c) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
„3. Dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) w gospodarczo uzasadnionych wypadkach po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego oddziału banku upoważniony jest do usprawiedliwiania przekroczeń funduszu płac przedsiębiorstwa pod warunkiem nieprzekroczenia funduszu płac w skali zjednoczenia lub w wypadku, gdy przekroczenie to znajduje pokrycie w nie rozdysponowanej wolnej rezerwie funduszu płac w zjednoczeniu. Usprawiedliwienie przekroczeń funduszu płac w ciągu roku w ciężar wolnej rezerwy funduszu płac może być dokonywane tylko do wysokości takiej części rezerwy na koniec danego okresu, jaka wynika z procentowego zaawansowania za dany okres rocznych zadań zjednoczenia.”;
- 10) § 13 otrzymuje brzmienie:
„§ 13. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa objęte niniejszą instrukcją mają obowiązek opisać gospodarkę funduszem płac w powiązaniu z planem w resortowych analizach ekonomicznych z działalności podległych im przedsiębiorstw, składanych w terminach przewidzianych odrębnymi przepisami”.

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od narastającego rozliczenia funduszu płac za I półrocze 1967 r., z wyjątkiem przepisów § 1 pkt 7 i 8, które mają zastosowanie począwszy od rozliczenia za IV kwartał 1966 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
w z. T. Gede

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłaca prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydzińkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.